BŘEZEN
ROČNÍK V.

ČÍSLO 3.
ROK 1924

SPIRITISTICKÁ REVUE

ORGÁN SLEZSKO - MORAV. SPIRITISTŮ

VYDÁVAJÍ A ŘÍDÍ: JAN KUCHAŘ A JAN RÖSNER

Spiritismus, Mediumismus, Somnambulismus, Magnetismus osobní i psychický, Síly psychické, Levitace, Jasnovidnost, Materialisace, Jasnoslyšení, Dvojnictví, Metafysika, Okultismus, Telepatie, Sugesce, Hypnotismus, Frenologie, Chiromantie, Grafologie, Astrologie, Vegetarismus, Abstinence, Nekuř., Náboženství, Morálka.

TELEFON:
RADVANICE 31.

CELOROČNÍ PŘEDPL.
Kč 28·—
JEDNOTLIVÁ ČÍSLA
Kč 2·40

ÚČET POŠTOVNÍHO
ÚŘADU ŠEK. 302.914

REDAKCE A ADMINISTRACE: RADVANICE Č. 311
U OSTRAVY VE SLEZSKU

TISKEM KNIHTISKÁRNY K. BIRGUSA V PŘÍVOZE.

SPIRITISTICKÁ REVUE,

časopis pro psychická studia a šíření duševní kultury v lidu, jest oficielním orgánem slezsko-moravských spiritistů.

Vychází v pravidelných lhůtách každého prvního v měsíci.
Ukázková čísla zasílají se na požádání zdarma.
Zasílá se jen předplatitelům a těm, kdož se o něj přihlásili.
Přestává býti odběratelem, kdo se písemně odhlásil.
Reklamace neobdrženého čísla se nezalepuje, nefrankuje a vyřizuje se jen do vyjítí příštího čísla.
K dotazům, které mají býti zodpověděny, nutno přiložiti známku na odpověď.
Rukopisy nutno zaslati do 15. každého měsíce a ty se nevracejí.
Návštěvy přijímají se v pondělí odpoledne.

Předplatné činí:

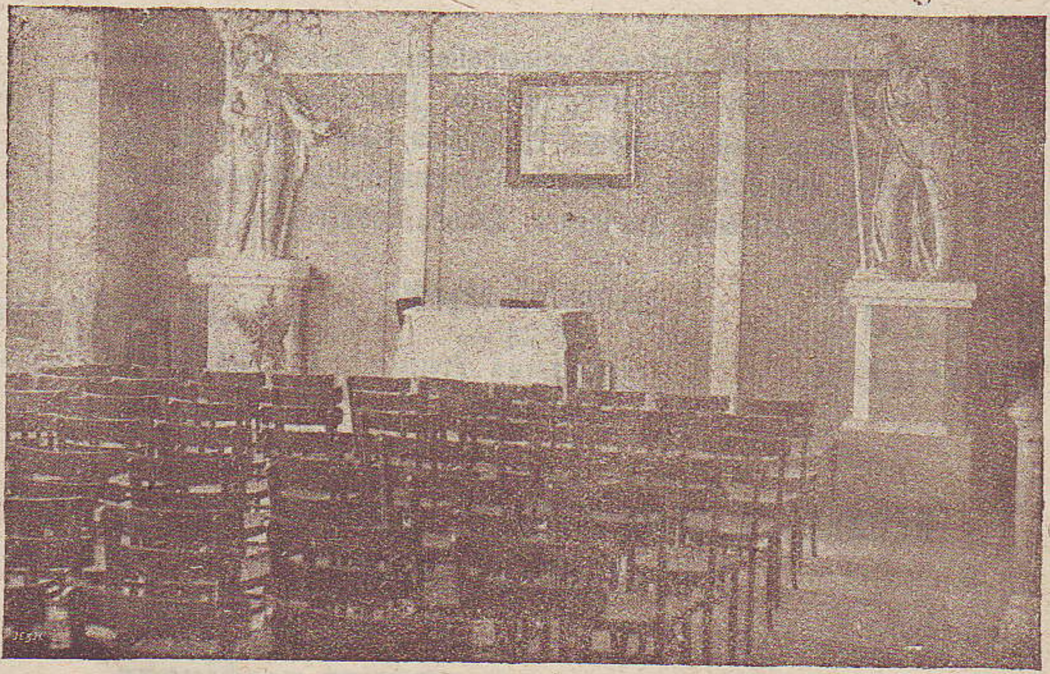
celoročně	Kč 28—
půlročně	Kč 14·—
jednotlivá čísla	Kč 2·40
do cizozemska ročně	Kč 35·—

Ceny insertů:

celá strana	Kč 350·—
půl strany	Kč 180·—
čtvrť strany	Kč 90·—
osmina strany	Kč 45·—

Účet pošt. šekového úřadu 302.914. Telefon: Radvanice 31.

V záležitostech spolkových nutno adresovati přímo: Spiritistický spolek „Bratrství“ v Radvanicích ve Slezsku.

Průčelí sálu ve spolkovém domě »Bratrství« v Radvanicích ve Slezsku.

Redakce a admin. Spirit. revue v Radvanicích č. 311 u Ostravy-Slezsko.

Orgán slezsko-moravských spiritistů.

SPIRITISTICKÁ REVUE

Časopis pro psychická studia a šíření duševní kultury v lidu.

Vychází 1. každého měsíce. Předplácí se ročně Kč 28·—, půlletně Kč 14·— Jednotlivá čís. Kč 2·40. — Ukázková čísla zdarma.

Obšírnější popis podmínek odběratel. na 2. straně obálkové. - Účet pošt šek. úřadu 302.914. - Telefon: Radvanice 31. — Redakce a admin.: Radvanice 311 u Ostravy, Slezsko. —

Za redakci zodpovídá JAN RÖSNER.

Nevěř ničemu, čemu nerozumíš, ale nezavrhuj, co's neprozkoumal.
Buddha.

Poloviční věda od boha odvrací, kdežto pravá a důkladná věda člověka k náboženství přivádí.
T. G. Masaryk.

ROČ. V. RADVANICE - OSTRAVA, 1. března 1924. ČÍS. 3.

O překážkách rozvoje spiritistického hnutí.

Každé hnutí a každá snaha po vzestupu, ať už u jednotlivce či lidstva, nucena jest prodírati se nejrůznějšími překážkami, procházeti rozmanité boje, má-li uplatniti úkol svého poslání. Bylo tomu tak vždy a jest tomu tak i dnes.

Tak také nutno mluviti i o tom, kterak špatně pochopené a vykládané učení Ježíšovo, bylo vlastně půdou, na níž materialismus a touha po požitcích světa bujela a bují.

Obě tyto protilehlé strany, jako oheň a voda, pojí se, jedná-li se o boj proti hnutí duševnímu, ač církve měly by vlastně podporovati toto hnutí, fakticky dokazující nesmrtelnost lidské duše.

Nevědomost lidská jest veliká a ona jest také matkou těch nejrůznějších omylů a křivd.

Mezinárodní kongres spiritistických delegátů v Liege v Belgii, konaný v srpnu 1923 v starcslavném paláci »Mean«. (Viz článek na str. 131 ve IV. ročníku Spirit. revue).

Co tu, na příklad, vyvolají bojů a kolik připraví posměchu a různých těžkostí ctitelé Hmoty těm, kteří pod jiným zorným úhlem na život člověka pohlížejí! Ostatně jest známo, že materialismus připravil člověka o nejcennější statky — duši a dovedl svět na stanovisko světové války a mnohých těch nesnází, jež jako lidé dnes prožíváme.

S takovými překážkami bude se hnutí duševní — jako obrodné — ještě dlouho setkávati a jest tedy potřebí, aby i ze strany našich schopných lidí bylo vždy překážkám rozumně čeleno.

Jsou však ještě i jiné překážky, na které nutno poukázati a jež třeba vysvětliti.

Na prvním místě jest to pověrčivost a fanatismus

náboženský, který tak rádi velmi často ztotožňují nepřátelé naši se spiritismem. Bují nejvíce v pokoutních kroužcích, v nichž kniha nikdy neměla a nemá místa. Samému se mi přihodilo, že při jedné přednášce na Moravě předložil mi jakýs tatík několik čmáranic, které prý kreslil jakýsi vysoký duch. Tázal jsem se ho, jak to může tvrdit a v odpověď jsem dostal — „Oni nám to řekli".

A takových „oni nám to řekli" najdeme v různých těch pokoutních kroužcích dost a dost. Může se zde mluviti o nějakém „spiritismu", jehož úkolem jest na základě badání přesvědčiti člověka o jeho trvání po smrti? Nikoliv!

Setkáváme se zde s pouhou věrou, věrou slepou bez jakéhokoliv podkladu faktického. Víra, která jest jim vodítkem v některé ze stávajících náboženských společností, má i zde hlavní slovo, ovšem na úkor rozumu a vědění.

Věřili kdysi, věří zase dnes, aniž by měli potřebu zkoumati. Dobrá kniha, časopis, ať už odborný či všeobecně vzdělávací, nemá u nich místa.

Spolkovému životu se vyhýbají. Vše, co nenáleží do škatulky jejich zastaralých názorů — zavrhují.

Poukázali jsme často na ně jako na překážku našeho hnutí a poukazuji na ně znovu.

Takoví lidé jsou právě obrazem toho, jakým spiritista býti nemůže a nesmí. To ovšem neznamená, že bychom nějak potírali náboženskou stránku člověka. Nikoli! Naopak, člověk, vnikající hlouběji do tajů života a poznávající božské zákony, řídící jeho život i život vesmíru, člověk, jemuž možno nahlédnouti na příčinu i následek, přirozeně vyvíjí v sobě touhu, státi se lepším, vyšším a jemnějším, jinými slovy tedy, nábožným.

Co to různých komedií odbývá se leckde na jméno spiritismu, které se spiritismem nemají nic společného! A to právě jest protivníkům vodou na jejich mlýn, aby z toho dělali sensaci a křičeli hodně široko do světa »o nesmyslech spiritismu«.

Dá se tomu předejíti? Ne úplně, neboť zlomyslnost nepřátel jest veliká. Ale náležitým sorganisováním a předložením našich snah a programu našeho veřejnosti odzbrojí se mnohý ten mluvka, ba vrhne se i ostré světlo do těch koutů, kde život dosud páchne stuchlinou a zastaralostí, a kde místo spiritismu pěstuje se fanatismus a pověra.

Ostatně veřejnost všude tam, kde má příležitost pozorovati život spiritistů, nevěří různým těm povídačkám o spiritech a články nepřátel vyznívají ponejvíce na prázdno, vyjma ovšem míst a jedinců, kteří skutečně na jméno spiritismu holdují jakémusi náboženskému fanatismu.

Máme-li si vytknouti směr spiritismu, nutno nám vycházeti z toho stanoviska, že tento má badatele přesvědčovati svými fakty, nikoliv snad vyžadovati od nich nějakou víru. Není-li v místě dostatečně vyvinuté medium, vzdělávejme se přednáškami, rozhovory, čtením knih a časopisů atd.

Úkolem spiritisty jest vzdělávati se pokud možno všestranně, a lpí-li některý jenom na tom projevu, často tak nedostatečném a neúplném, dává o sobě na jevo, že nepochopil dosud zásad spiritismu.

Též ti, kteří brzdí rozvoj spolkového života spiritistického, měli by si uvědomiti, že tím přispívají umožnění a uplatňování se různých těch nezodpovědných činitelů, na které pak sami poukazují s despektem.

Nejsme dosud u cíle. Ještě kolikrát budou se protivníci snažiti položiti klády na cestu rozvoje našeho hnutí, jak bylo vždy a jest i dodnes u každého pokrokového hnutí.

Také mnozí volají, že se stmívá, leč my víme, že po noci přichází den, po zimě jaro a léto.

Mnoho jest toho, co zdržeti se snaží rozvoj jak jedince, tak i celých mas, avšak mnohá ta překážka, kterou nemůže zdolati jedinec, zdolána bývá silami spojenými.

Po spojení spiritů v Československu ozývají se již dávno hlasy a snad najde se již jednou vhodný způsob, jakým tato upřímná a užitečná snaha dá se provésti k užitku a posile celkového hnutí. Přes překážky k cíli vede cesta pokroku a to jak u jednotlivce, tak v národě a lidstvu vůbec.

J. Rösner.

Zatížená místa.

J. Kuchař.

V předešlém čísle byla učiněna zmínka o působení vlivu okolí na nás, na náš život. Mým úmyslem jest vylíčiti vlastní pozorování v tomto směru, a pokud mi bude možno, doložiti pozorováním i jiných.

Po celá dlouhá léta pozoroval jsem jeden statek v jisté obci na Těšínsku. Majitel jeho, jak jsem ho osobně poznal, byl člověkem přičinlivým a rozumným. Člověk ten, vzdor veškerému svému úsilí a přičinlivosti, upadal finančně, navštěvován jsa různými a častými nehodami, až konečně byl donucen hospodářství toto prodati.

Na místo jeho nastěhoval se jiný a on si pronajal v jiné obci statek, na kterém dařilo se mu dobře k nemalému podivu všech, kdož znali poměry na jeho hospodářství právě prodaném. Mnozí říkali: „Na svém neuměl a na cizím hospodaří dobře".

Hůř ale bylo jeho nástupci. Hned prvá tři léta utrpěl různé menší ztráty a po třech letech šlo to ještě trapněji. Onemocněla mu manželka a za krátko zemřela. Oženil se, leč za nedlouho byl i on odvezen do nemocnice, tam byl operován a zemřel. Usedlost byla prodána.

Koupil ji jeden místní, dobrý, rozšafný majitel hospodářství, požívající v obci dobrého jména a vážnosti. Protože byl znamenitým hospodářem, bylo za krátko viděti, že majetku ujala se odborná ruka. Obytný dům zvětšil, kde bylo třeba opravy, opravil. Mimo to vystavil ještě zvláštní obytný dům, který dobře zpeněžil. Na druhý rok měl v úmyslu postaviti ještě novou stodolu, k té však již nedošlo, neboť ještě téhož roku, kdy přistavil část obytného domu, lehla popelem celá budova.

Od té chvíle počaly se poměry v hospodářství měniti a měnil se i hospodář sám. Kdysi tak sebevědomý člověk, požívající dobrého jména v celé obci a mající velmi dobré snahy a schopnosti pro hospodářský život, oddal se pití alkoholu, ztratil veškerý smyl pro povinnost a pozbyl své ideály a plány, jež v začátcích počal tak slibně uskutečňovati; oddal se životu marnotratnému.

Nejednou viděl jsem choditi za pluhem místo něho jeho manželku a on, kdysi tak vážený, ztratil nyní mezi občany cenu úplně.

Konečně počali si nyní i sousedé a občané více všímati tohoto statku a všeobecně se hovořilo, že ten, kdo by chtěl na tomto statku řádně hospodářství vésti a obstáti, musel by míti zvláštní boží požehnání.

Hospodářství, v prvé době tak slibně se rozvíjející, počalo upadati velmi rychle. Nastolil nepořádek starých, předešlých majitelů. Služebnictvo, kterého nikdo v obci nemohl potřebovati, zde se koncentrovalo. Nehoda za nehodou počla stíhati rodinu, takže dnes jest k nepoznání, morálně i fysicky sešlá. Jak viděti, dochází nynější majitel pozvolna k tomu a tam, kde se octli jeho předchůdcové.

Ostatně o zatížených domech najdeme v každém okolí dostatek důkazů. Materialisté sice popírali a dodnes staví se na odpor všemu, co nezapadá těsně do rámce jejich nazírání, my však víme dobře, že materialismus činí tak proto, poněvadž je pro takové a podobné jevy, mající původ v neviditelné pláni, úplně slepý.

Podobný případ sděluje nám sestra A. z Jičína v Čechách. Píše: „Ve Střítěži je statek, „U Svobodníků" zvaný. Lidé tvrdí, že tam straší. Hospodář téhož statku měl tři ženy, z nichž první zemřela záhadně.

Druhá žena vyprávěla před svou smrtí, že, byvala-li někdy sama doma, tu za úplného bezvětří v přírodě u nich na statku strhl se veliký vítr. Všechny dvéře se zotvíraly. A kdykoli šla se podívati, co se to děje, ustrnula leknutím, neboť po každé spatřila nebožku první ženu.

Lidé se za večera tomuto statku vyhýbají.

Můj dobrý známý vyprávěl mi, kterak také nastěhoval se do podobného duševně zamořeného domu. Nikdy tolik těžkostí v životě nezažil jako tam. Mimo spoustu denních nehod měli i neklidné noci. Když ulehli, slyšeli kročeje, praskání, klepání, kapání vody, viděli postavy a podobně.

Protože rodina byla si vědoma, do jakého bytu se stěhuje a protože rozuměla dobře působení takového okolí, bránila se statně větším následkům. Po zbourání pak a přestavbě domu nastala velká úleva, což konstatovali i jasnovidci. Ti, kteří znali tento dům, vykládali, že ode dávna bylo slyšeti o nejrůznějších aférách v něm se odehravších. Majitelka toho domu oběsila prý se ve sklepě a t. d.

A tak, jak možno mluviti o zatížených místech, tak se můžeme setkati, a to častěji nežli si myslíme, i se zatíženými rodinami a jedinci.

Kolik jest, na příklad, lidí, trpících různými, jim nevysvětlitelnými způsoby. Svěřiti se bojí aby nebyli pomlouváni, nebo že jim nebude rozuměno. A jaká snadná pomoc kynula by takovým, kdyby znali vliv a působení neviditelného světa na náš svět fysický.

Měl jsem příležitost jednati s celou řadou lidí, kteří trpěli takovýmto způsobem i nabyl jsem zde širokého obzoru a mnohým již stal jsem se užitečným.

V každém případě nutno vyšetřiti příčinu a pak na základě toho jednati. Mnohá příčina dá se odstraniti rozumným slovem, jiná suggescí po případě autosuggescí. Někdy nutno příčinu našich útrap odstraniti vůlí a silou.

Ostatně v příštím čísle vyložíme si ještě několik případů a současně si při tom povíme, co se povědětі dá.

Hypothesa spiritismu a zkušenost.

Přednáška francouzského badatele René Sudre na II. mezinárodním kongresu psychických badání r. 1923 ve Varšavě. Referuje účastník téhož kongresu Dr. R. Hynek, sekretář České společnosti metapsychické v Praze.

Myslím, že bude pro celou naši širší veřejnost vysoce zajímavou tato přednáška, kterou prvního dne pracovního (francouzského) přednesl p. René Sudre, neúnavný pomocník Dra. Geley-e na „L' Institut Metapsychique International" v Paříži.

Théma toto zajisté jest tím interesantnějším, proto, že chce býti nestranným hodnocením theorie spiritistické, o níž leckdy ani v řadách přívrženců, ani v řadách odpůrců nepanuje dostatečné světlo. Proto ji také přednášející hned z počátku definoval jako theorii o existenci duší těla zbavených a bytostí samostatně existujících.

Později, když pročítal jsem si záznamy své, zamyslil jsem se častěji nad touto definicí, zvláště pak nad druhou její částí. Existenci duší těla zbavených učí nejen spiritismus, ale i církve a stejně i jsoucnost duchovních bytostí na těle nezávislých — ať dobrých či zlých, andělů či demonů — jest církvemi křesťanskými hlásána. Není tedy to zuřivé nepřátelství proti spiritismu, leckde z církevních stran projevované, na místě, když vlastně jádra podstatně se neliší, a konec konců i Bůh jest pouhý duch na jakémkoli těle nezávislý, jehož existenci přece uznávají obě strany, které opět materialismem vědeckým i společenským jsou tak ostře potírány. Věru, lze se nad tím dosti zamysliti. Tedy pro p. René Sudra existuje tato čistá theorie spiritistická jako filosofický názor, který ovšem neztotožňuje s praktickým aneb lidovým spiritismem, jenž přimísením různých vlivů stal se jakýmsi nábožensko-morálním útvarem.

Dále nutno přesně rozlišovati pojem nesmrtelnosti duše od pojmu přežití duše po smrti těla, kteréžto pojmy zdají se býti přednášejícímu právem odlišnými.

Nesmrtelnost duše vyjadřuje věčné trvání této, což prozatím experimenty metapsychickými těžko nebo dosud vůbec zjistiti se nedá, pročež metapsychism pojmem tímto se prozatím neobírá, kdežto přetrvání duše po ztrátě hmotného těla jeví se nám již mnohem makavěji dosažitelným a dokonce zkušeností či pokusem dokazatelným.

Jisto je, že se smrtí souvisí nesmírný počet jevů nadnormálních a spiritistických, jako: nekrangelie (ohlašování smrti), zjevy strašidelné, typtologie (projevy klepáním stolků a t. d), křížová korrespondence a podob., ač řečník tvrdí, že jemu samému nebyl dosud podán nezvratný důkaz o totožnosti ducha zemřelého.

Fotografie zjevů čistě spiritistických nikterak nepopírá, ale zdají se mu nedosti průkaznými, ačkoliv zmiňuje se o jistém případu fotografie „ducha" zemřelého dítěte již za 24 hodiny po smrti.

Přesvědčivějšími jsou mu již sdělení, klepáním stolku aneb planchetou podané, které projevují mnoho záhad těžko nějak jinak vysvětlitelných.

Též, na příklad, nedospělé dítě v transu mluví prastarou armenštinou, anebo osoba podprůměrného vzdělání sděluje text papyrusu několik tisíciletí starých hrobů egyptských.

Takové a podobné zjevy přesvědčily úplně prof. Santoliquido z university lyonské, že přiklonil se úplně

k této theorii spiritistické jakožto k nejlepšímu vysvětlení těchto i mnohých jiných jevů.

Veliký důraz klade p. René Sudre na prokázané okolnosti, že lidé silné vůle ignorují prostě smrt fysického těla a vracejí se opět v kruh svých drahých, aby splnili své sliby a závazky, kterými zdají se býti úplně ovládáni, kdežto tělesná smrt pro ně nic neznamená.

Dalším vysoce zajímavým zjevem, svědčícím pro tuto theorii čistě spiritistickou, je křížová korrespondence, po prvé vyskytnuvší se po smrti učence prof. Meyerse, kde totiž ústy jednoho media započatá věta doplněna byla jinou větou, taktéž nesouvislou a vyjádřenou mediem, třebas tisíce kilometrů vzdáleným. Teprve obě tyto nesouvislé části dohromady tvoří úplný celek a dávají jasný smysl. Telepatie zdá se zde býti vyloučena.

Ještě přesvědčivějším jest citování duchů, takže, půjdou-li nové tyto methody svojí cestou, jeví se nám ve zcela blízké budoucnosti možnost, která stále určitěji a určitěji se rýsuje, že snad přece bude možno vědeckou methodou dokázati přežití duše po smrti fysického těla, takže nejenom přívrženci, ale i odpůrci o těchto věcech poučiti se budou moci.

Pro vysvětlení těchto úkazů vedle theorie animistické a vedle možnosti, že i duše živoucího člověka podobně projevovati se může, snad ještě učení Flournoy ovo o dvojí osobnosti by se hodilo vzpomenouti, učení o dvojnících, které opět odpovídá nauce o trojím složení člověka, jak také v theosofii i okultismu panuje o tom běžný názor.

Snad tyto směry a různé ty záhadné zjevy vysvětlí vědečtí badatelé a dostoupí až k čisté theorii spiritistické, t. j. k potvrzení nauk o jsoucnosti duchovních bytostí, na těle lidském nezávislých, ať už původu lidského či jiného, které postupně stoupají až k bytostem nejduchovnějším.

Proto tedy pro praktická zkoumání zůstává hypothesa spiritistická dobrou a použitelnou pracovní methodou badání metapsychických, jimiž posléze otázka tato „pro“ či „kontra“ rozhodnouti se dá.

Takovýmto stanoviskem badání psychických, vědeckého rázu v poměru k lidově rozšířenému směru spiritistickému, skončena byla přednáška p. René Sudera, temperamentního a velice bystrého řečníka i debatéra, jak v dalších jednáních kongressových se byl ukázal.

Referát svůj sestavil jsem si na základě vlastních poznámek za jeho řeči zachycených. Lituji, že dosud nemám obšírný nebo doslovný text jeho přednášky. Dalo by se mi pak lépe referovati i posuzovati.

Dr. R. Hynek.

Hvězdná obloha v roku 1924.

Napsal V. S.

Dokončení.

Druhé zatmění Slunce, které bude kruhovité, nastane 31. července a to v prvém dekanu znamení Lva na 8^0 16 min. Viditelno bude v jižních částech Velkého oceánu. Vliv této eklipsy potrvá přes dva roky.

Pod znamení Lva náleží: Francie, Rumunsko, Italie, Sicilie, Československo a Chicago.

V schema, pro nás sestaveném, nalézá se toto zatmění v šestém domě, což bude významné pro dělnictvo a veřejné zdravotnictví.

Staří z této eklipsy věštili na smrt znamenitého knížete, zničení obilí. Je-li Slunce ve znamení ohnivém, jak bude tomu právě tentokrát, působí neblaze na dobytek, zejména voly a ovce, a stejně věští vyhnanství, zajetí či zavraždění krále nebo vysokostojící osoby. Dále mluví tato eklipse o nespokojenosti a nejednocenosti lidu o sporech i válkách, o škodách ohněm způsobených, pohybu armád, o neúrodě, epidemii a nemocech horečnatých a to zvlášť v zemích, které zatmění tomu podléhají.

U nás působení tohoto zatmění nebude míti tak neblahého účinku, ježto není zde viditelným a jest jen částečné.

V roku 1914 byli jsme svědky podobné eklipsy ve znamení Lva, jenže tato byla celková a u nás viditelná. A jest známo, že tato svým působením úplně potvrdila staré astrologické divinace.

Dále na 14. srpna t. r. připadá celkové zatmění Luny na 21^0 43 min. znamení Vodnáře a v třetím jeho dekanu. Bude viditelno na západu Tichého oceánu, v Australii, Asii, Indickém oceánu, ve východní a střední Evropě, v Africe a konečně i na Atlantickém oceánu a ve východních a středních částech Jižní Ameriky.

Jest vlivu velmi vážného, tři a půl měsíce trvajícího. Jest zvěstí všeobecných změn. Eklipsy ve vzdušných znameních věští také hlad, choroby, epidemie, bouře, bouřlivé počasí, přinášející lidstvu újmy a škody.

V horoskopu našem spadá toto zatmění do jedenáctého domu, což by svědčilo o vlivu jeho na parlament, poslance a podob. Neblahé působení pro Rusko, Prusko, Švédsko, Vestfálsko, Abessinii, Piemont, Hamburg, Bremy, Solnohrad a Terst.

Osoby, narozené od 9. do 13. února a od 12. do 16. srpna, nechť jsou na sebe pozorny.

Třetí zatmění Slunce, také kruhovité, nastane 30. srpna t. r. v prvním dekanu na 6^0 40 min. Panny; u nás v 11. domě, tedy něco podobného jako u lunační eklipsu 20. února. Doba působení trvá tři léta. Zatmění jest viditelno v Gronsku, severní Evropě, na Sibíři a v severní Číně. Prognose přibližná jako u zatmění Luny 20. února pro země, podléhající znamení Panny. O zatmění Slunce v prvním dekanu věštili staří, že přináší neštěstí, bídu a smrt krále.

Osoby, narozené od 26. srpna do 3. září a od 24. do 28. února, měly by dáti pozor na sebe.

Konečně jest se mi ještě zmíniti o působení planet, procházejících kruhem zodiakalním.

Od 25. listopadu 1923 až do 17. prosince 1924 procházeti bude planeta Jupiter znamením Střelce, a bude ve svém domě, jak říkají astrologové. Jest dobrého a příznivého vlivu pro Moravu, Slovensko, Maďarsko, Španělsko, Arabii, Dalmácii, Australii, Slovinsko.

Planeta Uran bude sice překážeti tomuto dobrému vlivu svou kvadraturou, kdežto Neptun bude blahý tento vliv podporovati.

O vlivu planet a jich vlastnostech napíši článek do listu někdy později.

Šťastný vliv Jupitera pocítí zvláště osoby, narozené od 23. listopadu do 21. prosince.

Saturn, který jest považován za planetu nešťastnou, vstupuje 20. prosince 1923 do znamení Štíra, a pobude v něm do 5. dubna 1924 načež cestou re-

trográdní poběží do znamení Váhy, kdež bude až do 13. září a od té doby až do konce roku poběhne ve znamení Štíra. Jeho vliv pocítí nejvíce Bavorsko, Norsko, Transvál, Alžír a Marokko. Jeho přechod místem Sluncem a Merkuru v základním horoskopu dá se poznati i u nás asi v říjnu, listopadu a prosinci toho roku. Posice tato nepřeje národu, vládě a obchodu.

Pro osoby, narozené mezi 19. říjnem a 5. listopadem a mezi 15. dubnem a 2. květnem, neblahá doba.

Bojovný Mars jde od 4. prosince 1923 až do 19. ledna 1924 znamením Štíra. Jest ve svém domě. Působení bouřlivé a neklidné ve státech Štírem ovládáných. (Viz země pod vlivem Saturna.) Významný vliv pro osoby, narozené v době mezi 24. říjnem a 22. listopadem.

Od 20. ledna do 6. března prochází Mars znamením Střelce. Země, spadající pod tento vliv (viz o Jupiterovi pojednání), ucítí jeho vliv jako boj v náboženství, větší zálibu pro sport a cesty; ohnivý vliv pro osoby, narozené od 23. listopadu do 21. prosince. Od 7. března do 24. dubna prochází Mars znamením Kozoroha. Důležitý to vliv pro Varšavu, Bulharsko, Indii, Makedonii, Albanii, Řecko, Litvu, Island, Moskvu. Boje v politice a ve vládě.

Težší doba pro osoby, narozené od 22. prosince do 20. ledna.

Od 25. dubna do 24. června projde Mars znamením Vodnáře. Neklidné hnutí, boje, reformy i ohně v Rusku, Prusku, Švédsku, Vestfálsku, Hamburku, Solnohradech. Poněkud dotkne se i nás.

Osoby, mezi 21. lednem a 19. únorem narozené, nechť jsou na sebe opatrné.

Od 25. června až do 24. srpna prochází Mars znamením Ryb až k 5°, načež nastoupí retrográdní cestu až k 25° Vodnáře a znovu pokračuje ve znamení Ryb až do 18. prosince. Vliv jeho stane se významným pro země, patřící pod znamení Ryb (viz o zatmění Slunce dne 5. března). Oposice Marta dotkne se poněkud i Slezska. V životě osob, narozených v době mezi 15. únorem a 20. březnem, mohou se vyskytnouti nepříjemné události.

Od 19. prosince t. r. vstupuje Mars do svého domu do znamení Skopce, což bude míti význam pro Anglii, Německo, Malopolsko, Dánsko.

Dne 27. listopadu 1924 bude tvořiti Mars konjunkci s Uranem na 17° 36 min, znamení Ryb. U nás přinésti může náhlé úrazy, úmrtí, neštěstí při novodobých dopravních prostředcích a explose. Velmi kritický dynamism pro státy, ovládané znamením Ryb. Neblahé působení na osoby, narozené v době od 6. do 10. března.

Planeta Uran nachází se nadále ve znamení Ryb celý rok od 14° do 18°.

Chaotický Neptun působí letos svým nejistým vlivem ve znamení Lva od 17° do 22°.

Tím bych skončil své astrologické výklady a záleží nyní na ct. čtenářích, aby sledovali během roku události se odehrávající, aby pak mohli vlastním zkoumáním prognosu potvrditi nebo zamítnouti.

Nejnovější pokusy jasnovidecké.

Prof. Frant. Jezdinský.

Nejvýznačnějším zjevem okultismu jest bez odporu zření do dálky v čase i místě. Materialismus, jak známo, nám úplně selhává a proto utíká se k hysterickému prostředku: simuluje. Tváří se a tvrdí, že zákony logiky jasnovidectví vyvracejí.

Ano, přiznávám se. Zákony dnešní naší logiky popírají jasnoření. Ale zjev mluví, nikoli nějaké učené hypothesy. „Fakta loquntur“, zjevy skutečné mají rozhodující řeč.

Před třemi měsíci přišel ke mně jeden vyšší úředník a vyprávěl: „Před málo dny obdržel jsem telegram znějící: „Přijeď ihned, matka těžce ochuravěla“. Jel jsem tedy Sotva jsem vstoupil do vlaku, přistoupil ke mně neznámý muž se slovy: „Gratuluji Vám“. „A k čemu?“, tážu se udiveně. „Jedete přece navštíviti těžce nemocnou matku“. „Ano“. „Vyvázla již z nebezpečí. Nemoc vzala obrat příznivý. Sešedivíte, nežli vaše matka zemře. Ale doma není“. „S kým mám čest hovořit?“, tážu se neznámého, který odpověděl: „Jsem Maďar z Pešti. Jedu přes Čechy do Německa a mám dar jasnovidecký. Mám ho jediný z naší rodiny“. „A tento pán — jede za nevěstou“, pokračoval Maďar, ukázav na vedle sedícího, který rovněž s údivem přisvědčil.

A pán onen, vrchní správce, vykládal mi dále: „Byl jsem opravdu zvědav, jak bude doma. A vše se shodovalo Když jsem přijel domů, nezastal jsem matky doma. Byla v nemocnici. „Včera ranila ji mrtvice“, vykládal mi lékař, „přišla o řeč a o vládu jedné části těla. Dnes však nemoc obrátila se k lepšímu. Už hovoří a nebezpečí minulo“. Jasnovidec správně viděl. Nemocná jest na cestě plnému uzdravení“.

Ředitel banky zavolal si našeho jasnovidce, inspektora p. Bohumila Žalského, a pravil mu: „Bojím se o náš ústav. Prosím Vás, pane inspektore, podívejte se na mne“. „Pohroma na Váš ústav se přímo řítí, ale vás, pane řediteli, při tom nevidím“, zněla odpověď jasnovidcova. Chvíle mlčení. Pan inspektor-jasnovidec pokračuje: „Varuji vás, pane řediteli, před automobilem“. Ředitel se toho ulekl a záhy představoval jasnovidci nového šoféra s doložením: „Starého šoféra jsem pustil; podívejte se, prosím, je-li tento nový šofér spolehlivý“.

Jasnovidec pozoruje upjatě a po chvili praví: „Člověk ten jest úplně spolehlivý. Ale Vás, ano vás se bojím, pane řediteli, jako šoféra“.

Za několik dní vyjel si ředitel na výlet. Vraceje se se Sněžky, vsedl u Pecou do automobilu a z opatrnosti řídil automobil sám. Bohužel zavadil o strom. Stroj se zvrátil. Nikomu se nestalo nic, jen ředitel byl zabit. Banka hned po této události likvidovala, ovšem bez ředitele, který byl již mrtev.

Jiný případ, jemuž jsem byl osobně přítomen. Jeden vrchní rada žádal jasnovidce o radu. „Vy pro mne něco máte, pane vrchní rado, od nějaké slečny“, praví jasnovidec. „Ano“, děl vrchní rada. „Tu jest fotografie“. „To není ta dáma“, odvětil jasnovidec. Rada vyndal po těch slovech z notesu jinou fotografii. „Ano, to jest ta pravá, ale představuje dámu z mladších jejích let“. Jasnovidec prohlíží důkladně podobenku a praví: „Vidím děvčátka kolem té dámy“. Ale kde, vece vrchní rada, ta nemá děti“. „Není učitelkou na dívčí škole?“ „Tak jest“. „Tak vidíte, pane vrchní rado. Mne to dosud nikdy nezklamalo. Ale ta dáma jest nešťastnou“. „Ba není, ta se směje stále“. „Nevadí; jest přece nešťastnou; chce se vdávat“. „To chce“, přisvědčil vrchní rada. „Zde to skončí katastrofou. Vidím kříž a v očích se mi zatmělo“ Což,

aby pan vrchní rada dámu tu varoval, namítal jsem já.

„Vše marné" končil jasnovidec. „Jest to jejím osudem a ona se tomu nevyhne".

Náš president T. G. Masaryk píše: „Kdo chce, toho osud vede, kdo nechce, toho vleče" a píše správně.

A nám čeho jest potřebí? Spojiti vůli svou s Vůlí Nejvyššího a snažiti se i přes překážky říditi svůj život k vyšším metám, vyšším ideálům.

Moje maminka.

Úkazy při jejím úmrtí nastalé sděluje s veřejností Dr. X. Y. Z.

Byla to vskutku výjimečná žena moje matička. Energická a tak silné vůle, že nikdy nikde před žádnou překážkou se nesklonila a nikdy před ničím nekapitulovala, když běželo o něco, čím prospěti mohla svým dětem. Ano, ta její láska k nám byla jí živoucím pérem, tou ohromnou vzpruhou, že necítila tíhu svých 73 let nikdy a v ničem, když se jí jednalo o zájmy svých dětí.

Nezabývala se sice duchovními směry, neboť ve shonu a lopotě denního života neměla prostě na to času, ale o ní platila slova, že duch, mysl ovládá tělo.

Mým badáním duchovědným nikterak zvlášť nepřizvukovala, neboť měla přílišné ohledy na posud panující názory většiny. Až jednou v rozhovoru se starší sestrou uklouzlo jí: „Víš, J., já stále i po smrti budu u vás, budu se o vás starati a neopustím vás. A snad jsem já to byla, která jsem právě těmito myšlenkami ponoukla svého syna k tomu, že studuje a obírá se tolik tím spiritismem a okultismem."

A jaký byl život, taková byla i její smrt. Náhlá, nenadálá, jako blesk z čistého nebe, kdy naposled vzplanula ohromná síla její bytosti a projevila se takovou spoustou zjištěných úkazů, že mne to přímo ohromilo a přesvědčilo, že duch jest to, který vládne námi. (Spiritus regit in nobis).

Bylo to letos 19. října ve čtyři hodiny odpol., kdy jsem byl v plné práci v městě P. volán dolů do lékárny k telefonu. Volala mne má sestra, bydlící v předměstí téhož města a sdělovala mi, že právě dostala spěšný telegram se zprávou, že matinku ranila mrtvice, že leží v bezvědomí a že ihned v 5 hodin pojedeme do města B., kde matička bydlila, spravujíc dva domy pro své děti.

Sádrový odlitek materialisované nohy z palmární strany v seanci Dra Geley-e s mediem Frankem Kluskim.

Přirozeně, že ihned zanechal jsem všeho, klienty své odkázal jsem na neurčito a spěchal jsem domů zpraviti o tom paní svou a v pět hodin odjížděl jsem se sestrou rychlíkem do B., kamž dospěli jsme v 11 hod. v noci. Přišedše do obydlí, zastihli jsme ji v hlubokém bezvědomí, raněnou na celou polovinu mrtvicí a stiženou nadto prudkým zápalem plic.

Mladší sestra vyprávěla nám, že osudného dne v 10 hodin ráno mluvila ještě s matí, která se právě chystala odejíti k jistému pánu za nutnou informací, v poledne však posluhovačka jež donášela matce oběd, nemohla se na ni dovolati. Zavolala proto mladší sestru L., v témže domě bydlící, a ta, otevřevši byt, spatřila matku na zemi v bezvědomí ležeti.

Přivolaný lékař konstatoval těžkou mozkovou mrtvici — pravý to sice, ale také smrtelný záchvat její. Matka, když jsme k ní z P. dojeli, ležela v těžkém bezvědomí. Oči měla ve sloup obráceny a ani v nejmenším nereagovala na dotazy a návrhy naše.

Leč přece, což nevysvětlitelným mi zůstává, stalo se, když v modlitbě klečíce, obklopili jsme umírající, že nabyla její smrtelná tvář náhle takového klidu, jasu a krásy, jakoby byla o 20·30 let omládla. Musela tedy přece nějak cítit přítomnost svých milovaných dětí.

Uloživ matičku správně, bděl jsem u lože jejího, počítaje puls i rytmus dechu. Tak odbíjela jedna, druhá, třetí, konečně i čtvrtá hodina a já bláhový počínal jsem se již těšiti, jak vesele přivítám ráno přítele naší rodiny, Dra K., který večer byl předpověděl, že matinka rána nedočká.

Matka klidně, a pravidelně oddychovala a chvílemi vypadalo to jakoby chtěla se probrat z mrákot a promluviti.

Ve čtvrt na pět však ozvalo se náhle zlověstné zachroptění a vzdor mému velikému úsilí, zalkla se matinka přívalem hlenu ze zanícených otoků (oedemů) propadlých plic.

Skonala.

Spěchal jsem na hlavní poštu, abych avisoval

svou paní, švagra a t. d. o úmrtí matky a povolal je k poslední poctě zemřelé.

Vrátiv se, nalezl jsem již maminku strnulou nehybnou a již oblečenou v roucho pohřební. Jak změnila se úžasně, jak obromný klid a mír rozhostil se po tváři její, jak zkrásněla, když to Velké Mlčení navždy uzamklo drahá tělesná ústa její!

Bylo to něco tak úžasného, když duše její octla se tváří v tvář tomu neskonale Velkému Tajemství, že nedovedl jsem odtrhnouti očí svých od ní, dokud ležela v rakvi.

První přijela moje paní a zvěstovala mi neobyčejnou příhodu, která se přihodila v mé pracovně v P. asi čtvrt hodiny po mém odchodu. Moje asistentka rozmlouvala ve dveřích pracovny s jednou mojí klientkou, kterou jsem byl tak náhle v plné práci opustil, když tu něco silně třísklo, jako do okenní tabule. Dámy ihned pátrají po příčině tohoto úderu a konstatují, že jedna ze dvou lebek, na kredenci v pracovně jsoucích, spadla za tuto na polovinu okna za kredencí se nalézající. Dopadla na ni s výše 1 m, ale nerozbila ji. Nálezem tím byly tak vyděšeny, že nechtěly dále v oné místnosti zůstati.

A dále. Bylo to asi ke čtvrté hodině odpoledne, kdy přišla domovnice z druhého domu, který matka spravovala a jenž asi 1500 m vzdálen jest od domu, v němž matka bydlela. Jde prý se zeptati domácí paní, proč se tak dlouho nejde podívati na jistou práci v tom domě provedenou.

Uzřevši ale matku v rakvi, strne hrůzou a povídá: „Co se to jen dnes ráno mezi 4. a 5. hodinou stalo? Domovní dvéře byly ještě zavřeny a někdo dvakrát mocně zabušil na dvéře mého bytu. Vstanu, otevřu, ale nikde nikoho jsem nespařila“.

K šesté hodině přichází p. Sch., k němuž se zesnulá matka asi chystala, když zrádnou mrtvicí zkosena byla, a vypravuje, že včera o $9^1/_2$ hodině večer v předsíni jeho bytu, utrhlo se, spadlo, ale ani v nejmenším se neporouchalo těžké zrcadlo tamtéž zavěšené a podotkl: „Moje paní si to nedovede nikterak vysvětliti, neboť ona sama před 2-3 roky toto zrcadlo na zvlášť dobrý provázek zavěsila“.

K deváté hodině večer sedí starší sestra na sousední posteli, oné smrtelné posteli matčině, mezi nimiž jest postaven noční stolek. Sestra uvažuje, kterak matinka uložena bude v rodinné hrobce, kde již osm let pochován jest otec a miláček matčin — její vnučka A. Co tak sedí, vyděšena jest pádem dvou fotografií, které mezi jinými na tomto stolku se nalézaly a spadly do prázdné nyní postele, v níž matka zemřela. Zvedne je a celá ustrašená, s úžasem je ukazuje, nám všem, kteří právě ve vedlejší místnosti jsme byli. Byla to fotografie otcova a vnučky A.

V 11 hodin večer přijel švagr z P., bydlící v předměstí V., a také vypravoval podivný příběh. Pravil: „Dnes v noci o půl jedné probudil nás úžasný štěkot psů, zvláště onoho, který spal v I. patře, kde byla pravnučka zemřelé, kterou si tato koncem září za poslední své návštěvy v P. zvláště byla oblíbila“. Jak dále švagr vyprávěl, nebyl to žádný štěkot dorážejících a vyděšených psů, nýbrž spíše radostný, ale tak mocný jako nikdy před tím.

Byl podobný štěkotu, jakým vítávají kohokoliv z nás, když tam přijdeme na návštěvu.

Vysvětlení: Je přec všeobecně známo, že psi, jakož i jiná zvířata, jsou jasnovidní a tu mohli zcela dobře viděti dvojníka umírající matky, jdoucího se rozloučiti s drahou mu bytostí — s pravnučkou.

Shrneme-li úkazy při této smrti pozorované, nemůžeme se ubrániti obdivuhodnosti o dvojnosti jejich; kdežto lebka, zrcadlo, štěkot psů spadá do doby smrtelného zápasu matčina — byly by to fantasmata živoucí bytosti, jsou ony rány, shození fotografií nekrangeliemi v užším smyslu. Kombinace to zajisté zvláštní a obdivuhodná.

Dalšího, přímo nevysvětlitelného, projevu té neznámé duševní energie i po smrti se projevující, dostalo se nám v neděli večer dne 21. října za 40 hodin po úmrtí matky.

Probírali jsme pozůstalosti, hledajíce poslední vůli a třídíce dokumenty, dopisy a zápisy zesnulé, kterých se tu nejméně v počtu 10.000 kusů bylo nashromáždilo. Brali jsme svazek dopisů za svazkem, rovnajíce tyto a umisťujíce je hned zase zpět na jejich bývalé místo.

Pozdě v noci skončili jsme tuto práci, uložili jsme vše do dřívějších schránek. Má paní po chvíli maně podívá se na zem a u nohou svých spatří ležeti kus papíru. Byl to dopis o dvou listech. Zvedne jej a s mladší sestrou jme se ho čísti. K obromnému úžasu svému a nás všech najde v dopise tom vysvětlení jakéhosi rozladění a ochlazení vřelé sympathie mezi ní a matkou mojí před měsícem povstalého. Byl to dopis, v němž jedna podlá duše bez příčiny a jen ze závisti štve matku i mne proti mé paní a očerňuje ji způsobem nejhanebnějším.

Sádrový odlitek materialisované ruky v seanci Dra Geley-e s mediem Frankem Kluskim.

Nedovedli jsme se zhostiti dojmu, jakoby zesnulá ještě ze záhrobí snažila se omluviti a vysvětliti ne-

dorozumění tím, že tento jeden jediný dopis z tisíců a tisíců jiných tak zvláštní přímo náhodou dostal se do rukou osoby, jíž se byl týkal.

Nelze mi nepřisvědčiti mínění p. René Sudra, spolupracovníka Dra. Geley-e, který ve své přednášce na kongresu varšavském na thema „Spiritismus a zkušenost" zmiňoval se přímo o podobných případech, kde smrt byla osobami silné vůle prostě ignorována, a kde tyto tím či oním způsobem své povinnosti, své závazky za života jejich existující plnily i po fysické smrti své.

Oněměla ústa nejdražší bytosti mojí, doufám však, že jen na čas. Nedovedu si představiti, že by se někdy nějak neprojevila ta obromná nezadržitelná vůle, ta její horoucí ani smrtí neuhasínající láska k svým dětem.

Obdivuhodné jest přec srdce matčino.

Děti a zjevy mrtvých.

Z »Revue Spirite«. Napsal prof. Ernest Bozzano. Přeložil B. Anthony.

Již jednou uveřejnil jsem článek, přinášející pojednání o manifestacích posmrtných za přítomnosti dítek a to za takových okolností, že tyto úplně postačí k odstranění těch různých hypothes naturalistických. Nebylo jiného vysvětlení nežli čistě spiritistické a tato logická nutnost byla tak očividná a jasná, že musela býti uznána i našimi dvěma proslulými odpůrci, prof. Ch. Richetem a drem W. Mackensiem. Museli přiznati, ovšem v naději, že se jim přece jednou podaří tyto jevy vysvětliti způsobem naturalistickým.

Toto přiznání zdálo se mi býti dosti důležitým, abych se pokusil sebrati ještě jiné metafysické příhody, při nichž jest zúčastněna vnímavost dítěte útlého věku.

Probíraje snůšku těchto příhod, našel jsem mnoho případů, kde děti spatřily fantomy telepatické, fantomy zesnulých, fantomy strašidelné a konečně několik pěkných ukázek mediumistického písma. Z této sbírky jsou pro nás nejdůležitější ony případy, kdy maličtí percipienti viděli ony fantomy, a proto se prozatím omezím pouze na příklady, náležející k poslední kategorii. I když nemají snad té ceny jako ony čtyři události, o nichž jsem předešle pojednával, dokazují i přes to, že jich nelze vysvětliti cestou naturalistickou a shrnouti pod novým názvem »cryptesthesie«, názvem to metafysickým, majícím v pravém slova smyslu široké pole.

A nyní všimněme si blíže oněch případů.

Prvý případ jest vyňat z revue »Luce e Ombra (1920)«, a za jeho sdělení vděčím Mme G. Nasi-Fanchiotti, dámě věnovavší celý svůj život péči o ženu a dítě, horlivé to pracovnici na poli filantropickém.

Římské noviny přinesly dne 6. srpna 1920 zprávu, že jistá Marie Crocesi, žena 40letá, matka několika dítek, spáchala sebevraždu zastřelením. Táž připravovala se na smrt již delší dobu, neboť se stala obětí silného nervového rozrušení. Nejmenší ze 4 dětí, sedmiletý Ulderic, byl již od 31. července v Civitavecchia, přímořské kolonii pro děti. Smrt matčinu tajili před ním pečlivě a neměl nic zvěděti až před odjezdem 18. září.

Nutno podotknouti, že dítě trávilo v C. již několikeré prázdniny a neprojevovalo nikdy přání, vrátiti se k matce. Za týden po oné smutné události hrál si hošík na pobřeží ještě s jinými dětmi a to za dozoru pí. E. Santironeové. Pojednou vykřikl, a když se ho tázali po příčině, vyprávěl, že maminka vycházela z moře k němu, ale když se k ní rozběhl, vznesla se do výše a zmizela.

Ředitelka, jsouc již zpravena o smrti matčině, utěšovala dítě, že maminka jest daleko v Římě a zdráva, aby tudíž neplakalo. Dítě zůstalo však proti obyčeji zasmušilé po celý den.

V noci opakovalo se vidění. Ráno vyprávěl hošík s pláčem, že spatřil maminku u lůžka a sice »v její velké modré zástěře«. Stála nehybně a jen na něho smutně pohlížela. Ředitelka se později dotazovala a bylo jí řečeno, že ona nešťastná žena měla na sobě v okamžiku smrti velkou modrou zástěru.

Hlavní redaktor italské Revue opatřil toto sdělení několika poznámkami.

Za příčinou vysvětlení tohoto případu lze uvésti následující domněnky: 1. náhodná shoda, 2. telepatické spojení mezi umírající matkou a synem, 3. telepatické spojení mezi dozírajícími dámami a děckem, 4. telepatické spojení mezi pozůstalými a děckem, 5. posmrtná manifestace matčina.

Ani jediná z těchto domněnek nemůže býti úplně vyloučena; ani ona — náhodné shody. Shoda jest však svědky pokládána za nepravděpodobnou, neboť dítě neprojevovalo nikdy zvláštní, neb lépe řečeno abnormální náklonnosti vůči matce, aniž vyprávělo o nějaké podobné manifestaci. Nad to je tato domněnka oslabena onou zvláštní vytrvalostí, zjev se opakoval, což by také svědčilo o abnormální schopnosti psychické.

Také druhá domněnka, telepat. zapojení mezi matkou a synem, nezdá se býti pravděpodobnou, neboť v tom případě byl by býval musel obraz, promítaný matkou, zůstati v duchu dítěte osm dní latentním (skrytým). Možným byl by snad vliv dozírajících dam, ale tu nutno opět uvésti, že žádné z nich nebylo známo, že osoba, spáchavší sebevraždu, měla na sobě modrou zástěru.

Některé jednotlivosti zdají se podporovati pátou domněnku. Především tragický ráz skonu, vyvolávající, jak známo, posmrtné manifestace, za druhé úmyslné vzdálení syna, což bylo hlavní a vůdčí myšlenkou matčinou (byl nejmladším), dále potvrzení faktu, že matka měla modrou zástěru a konečně uplynutí týdne mezi skonem a podvojmým viděním.

Bude dobře připojiti, že se od té doby zjev více neopakoval, a hoch, jsa citlivým, není v žádném směru abnormálním. (Následují podpisy dozírajících dam a podpis redaktorův).

Druhý případ přinesl list „Les Annales des Sciences Psychiques (1919)", výňatek to ze zbírky prof. Richeta, pořádaný za války.

Mme Gay ze Saint-Juan-de-Luz vypráví u příležitosti úmrtí jednoho z bratrů, jenž padl ve válce: . . . . dny míjely. Neobdrževše od bratra Edmonda obvyklých, ob den přicházejících dopisů, byly jsme s matinkou neobyčejně sklíčené. Těšily jsme se vzájemně, obávajíce se však pronésti hlasitě slovo „raněn". Tyto rozmluvy slýchávala má 28 měsíců stará dceruška, která však těmto dojmům nemohla ještě podléhati, jsouc příliš malou. — Nuže, 5. března, když se probudila, řekla mi: „Když jsem hajala, tak tu

byl strýček Edmond!" (A bratr měl Lizinku velice rád). Zdvihla jsem ji, postavila v postýlce a tu natáhla prstíček, jakoby mi chtěla ukázati něco, co dosud viděla a šeptala: „Strýček Edmond . . . krev na hlavě!"

Usmívala se, nejevíc nejmenšího strachu. Plna obav, psala jsem o tom ihned svému choti. Za tři hodiny držela jsem v ruce soustrastný dopis p. M. D., který se mi byl zjevil ve snu a nyní mi psal o skonu bratrově. Plné tři dny neznaly jsme nic podrobnějšího o jeho smrti, až konečně jsme se dozvěděly, že skonal 23. března (v tu noc zdálo se mi o p. M. D.), byv zasažen šrapnelem mezi pravým uchem a šíjí.

V tomto případě jest vyloučena domněnka autosuggesce, neboť dítko jest příliš malé.

Hallucinace, způsobená sugescí pozůstalých, jest rovněž nemožnou, ježto dítko vidělo zkrvácenou hlavu dříve, než tito o tom zvěděli. Z toho důvodu nutno též vyloučiti „shodu". Rovněž tak se jeví vyloučenou telepathie, neboť mezi skonem a viděním uplynulo 13 dní.

Logicky nutno uznati jen přímé spojení mezi duchem zesnulého a děťátkem — percipientem.

Pokračování.

Ze zahraničí.

Úryvek z dopisu.

Altoona 29./XII. 1923.

Drahý bratře!

Mých několik řádků má Vám oznámiti, že hnutí spiritistické se zde velmi šíří. Naše „chrámy" (rozuměj shromažďovací místnosti) jsou každou neděli přeplněny. Máme dobrá media, jejichž prostřednictvím dostává se nám vzácných rad od našich zesnulých přátel.

Seznámil jsem se s br. Jos. Česlarem, Vaším krajanem, který nám ukázal Vaše velmi krásné, obdivuhodné medijní kresby. Mohl bych dostati také takový obraz jak, jsem viděl u br. Česlara?

Zašlu Vám naše spiritistické listy. V našem kroužku, který sestává z 25 členů, máme mechanické písmo, tabulkové (přímé) a materialisace. Ve Washingtoně staví se chrám (shromaždiště spiritů, spolkový dům; poznámka red.) za 350 000 dollarů, vedle Bílého domu. Bude mi radostí zaslati Vám naše listy a ukázky naší práce. Přeji Vám a t. d.

L. Ef. Rigler.
Altoona, Amerika.

Paběrky z rodinné kroniky.

Splněné vidění.

Vypráví B. Diviš.

Asi před sto lety sešli se v jedné z rozkošných povltavských osad v hostinci na „Knížecí" mladí junáci a veselé dívčiny, aby se pobavili v předvečer sv. Ondřeje oněmi nevinnými, dnes již téměř vymizelými zvyky, jež byly nejednou příčinou šťastného manželství. Mezi hochy vynikal černovlasý, modrooký myslivecký mládenec, sloužící v hraběcí rodině. Jsa veselé, milé povahy, stal se miláčkem hraběte, kterého doprovázel až do Anglie na liščí hony, a když se dcera hraběte provdala za angl. šlechtice, jezdíval pro ni, neboť tehdy nebylo ještě tolik doprav. prostředků a podobné cestování skýtalo mnohé obtíže. Tím však mladík jen získal, neboť naučil se znáti cizí kraje a přiučil se jinému jazyku. Ký div, že mnohá z těch roztomilých, na besedě zúčastněných dívek, přála hezkému jinochovi a snažila se upoutati jeho pozornost. Prozatím však marně. Druhého dne večer vyprávěli si ještě o svých příhodách a tu vstoupil mladý myslivec do jizby. Mládež ho ihned obklopila. „Hoši", zvolal vesele, „uvidíte, že se do roka ožením!" Smích a jásot byly mu odpovědí. — Usedl tedy za stůl a vyprávěl: „Dnes jsem měl podivný sen. Zdálo se mi, že jedu s hrabětem v lehkém kočárku neznámou mi krajinou. Bylo to v létě. Pojednou zahneme ku vsi a jedeme kolem velikého sadu. Vzhlédnu a spatřím krásné mladé děvčátko, oděné v modrý šat, bílou zástěrku, mající kolem krku šňůrku červených korálů. Stála na stromě a česala třešně. Když mne uzřela, usmála se na mne a já zpozoroval, že jí chybí na pravé straně jeden z předních zoubků. Kdosi ji jmenoval „Baruškou". — Po čase na sen úplně zapomenul. — Krátce na to v létě provázel hraběte krajinou u Štěchovic, neboť jeli do zámku na návštěvu. Zahnou do jedné blíže ležících osad a jedou kolem sadu. Myslivec vzhlédne a spatří věrný obraz děvčete, které byl viděl na sv. Ondřeje ve snu. Otočil se rychle, zamával kloboukem, děvče se usmálo, a — nastojte, v řadě bělostných zoubků zela mezera. Když se náš mládenec vrátil, neměškal, nýbrž pospíšil za svým obrázkem. Poněvadž se jeden druhému zalíbili, byla do roku svatba.

A tak si myslivec František přivedl do zámku mladou žínku Barušku. Žel, že to štěstí nemělo dlouhého trvání. Zahynul i s koněm ve sněhu, sřítiv se do propasti, a zanechal mladé vdově čtyři dítky. Příběh jest pravdivý. V rodině naší máme doposud zvláštní velký anglický šátek, památku to na myslivce Františka.

A ještě jeden případ, kdy sen došel splnění.

Bude tomu asi čtyřicet let, co jedna z vnuček onoho myslivce onemocněla. Bylo to tak zlé, že lékař si nevěděl již vůbec rady. Sestřenice oné nemocné, mladá paní, vrátila se z Uher a dozvěděla se o celé té neblahé události. Šla, aby navštívila matku nemocné, bydlící v Praze, zatím co její dcera bydlela v jiném městě.

Přišla a těšíc ji, pravila mezi jiným: „Neplačte, Hanička neumře! Byla jsem ve snu v nějakém neznámém pokoji a tam stála na stole podivná lampa. Nevím, jak bych vám ji popsala, myslím však, že měla podobu květu. Ta lampa dohořívala, plamének byl nepatrný a slabounký a já nemohla od něho odvrátiti očí, neboť jsem se bála, že zhasne. Ale nezhasnul! Uvidíte, že se Hanička uzdraví! — Stará paní nic neřekla, jen tiše plakala. Asi za měsíc požádala sestřenici z Uher, aby si dojela k Haničce; čekaly den ze dne, že zhasne. Vlak z Prahy přijíždí na místo po šesté hodině, a bylo tudíž šero. Když dotčená přijela a vstoupila do bytu, svítili tam. — Připravili jí na smutnou podívanou a vedli do pokoje pacientčina. Návštěvnice vstoupila a zůstala překvapením státi u dveří. Ocitla se v pokoji tak zařízeném jako byl onen, který byla viděla ve snu.

Na stole stála lampa, kterou máme dosud, mající podobu květinového kalichu. Když se probrala z překvapení, běžela se slzami v očích k churavé a vyprávěla jí o svém snu. Hanička stonala plná dvě léta. Nebylo pomoci. Z ledvinové choroby povstala vodnatelnost a známý pražský profesor, který ji ošetřoval, vzdal se již veškeré naděje. Jednoho rána přišel oznámiti, že jest telegraficky povolán do jiného města a ustanovuje za sebe lékaře jiného. Než odešel, tázala se stará matička, smí-li nemocné dáti kávu a bramborovou kaši, o kterou neustále nemocná prosí. Lékař odpověděl: „Dejte jí vše, nic jí nepomůže, nic neuškodí!" A odešel. Matka se vrátila, slibujíc, že splní přání Haničky. A opravdu. Za chvíli přinesla kaši. Nemocná snědla hltavě plné dva talíře, potom vypila dva šálky dobré, silné kávy. A nastojte! Po chvíli spustila se voda a nemocná za tři dni byla pouhou kostrou. Profesor se vrátil a když zazvonil, především se tázal, je-li již mladá paní mrtvá. Vedli ho dále. Ustrnul, spatřiv nemocnou a zvolal: „Toť zázrak, jste uzdravena!" A pacientka také skutečně se uzdravila.

Tak se vyplnil sen, že se Hanička uzdravila a to způsobem tak zvláštním.

Příhody ty jsou pravdivé. Prohlédněme každý tak trochu rodinnou kroniku a přesvědčíme se, že není rodiny, v níž by záhrobní a neviditelný svět nebyl se nějakým způsobem projevil.

Duchoslav.

Ó Neznámo!

Pluj, loďko mojich tužeb rozesněných,
neznámým mořem v mystický tam svět, —
pohánějí, vůle, v vlnách stříbropěnných
nadšení loďku v ptáka svižný let,
bych minul brzy jednotvárnou vodu
mých marných snah, bych Věčna pevninu
zřít s jásotem své duše u přerodu
mohl, přijat jsa v Duchů rodinu.

Již kyne z dálky země vytoužená
a vůně posly vysílá mi vstříc, — —
než hluk se blíží, vítr duje, sténá,
ukrutné bouře příšernou zřím líc,
jež chechtá se ve hromu burácení
a zrakem zlobným na mně bědném tkví,
syčíc mi ve sluch v strašném rozezlení:
„Nezkrade živý Smrti tajemství!" — —

Sen děsný minul — svítá v mysli mojí
a Bratrství mi bránu otvírá
k říši, kde Svornost všechno v celek pojí,
kde všechno žije a nic nezmírá,
kde vábné květy Naděje mi kynou,
bych poznal Zákon, v němž zapsány dny
života všeho řečí prostou, plynnou,
Zákon, v němž písmeny jsme také my.

Různé zprávy.

V Anglii, jak uvádí Sir Arthur Conan Doyle v „Morning Poste", jest dnes přes 400 spiritistických domů a není města, kde by nebyla, neb kde by se nezakládala organisace. Největší v tomto směru vyvíjející se činnost konstatujeme v Anglii, Francii a Americe. A u nás jest tomu právě naopak. Ti, kteří nejmíň o spiritismu vědí, jsou jeho nejzarytějšími odpůrci a nejvíc o něm křičí. Chápeme dobře údiv a roztrpčení bratří za hranicemi nad zprávami je docházejícími o poměrech hnutí našeho v Českosl.

B. Anthony.

Masarykův soud o alkoholismu a rodině. Ve své knize „O etice a alkoholismu" praví Masaryk: „Říkáme málo, řekneme-li jen, že alkoholismus škodí rodinnému životu nejcitelněji — teprve abstinence může učiniti rodinný život tím, čím býti má. Po přemožení alkoholismu bude poměr mezi mužem a ženou, rodiči a dětmi jiný, čistší a duševnější.

Výstraha. Dva čelné katolické listy z Chile v Jižní Americe, „El Amigo del Pais" a „El Chileno", uveřejňují téměř současně velmi pěkný případ výstrahy, předvídané na dálku. Několik dní před ztroskotáním parolodi „Itata" prohlásila kuchařka jisté rodiny v Sereně (ulice Arturo Prat), že lze na moři očekávati velkou katastrofu. Po celý týden, den ze dne, upozorňovala tato žena, jménem Juana Maria, své okolí na hrozící nebezpečí, leč marně. Její paní ji upozornila, že si asi toto nebezpečí plete se zemětřesením, jakousi zlou čarodějnicí předvídaným. Avšak Marie tvrdila, že katastrofa netýká se země, nýbrž moře Veškeré prosby a veškerá upozorňování minula se cílem, nikdo kuchařce nevěřil. Za týden v pondělí, v onu dobu, kdy se „Itata" skutečně ztroskotala, dostoupilo Mariino rozrušení takového stupně, že musela ulehnouti Kolem 3 hodin odpoledne vstoupila jedna z dcerušek paniných k ní do pokoje, aby se otázala, může-li již Marii nějaké občerstvení připraviti. Spatřila ji zimnicně se chvějící na židli a vypravující, že právě této chvíle došlo ku katastrofě na moře Tvrdila, že utonulo nejen mnoho dospělých, nýbrž asi 30 až 40 dítek volajících marně o pomoc. Dále ujišťovala, že v podpalubí zahynulo mnoho ubožáků, nemajících ani času dostati se ven. Viděla v jedné kabině tři osoby a pozorovala, jak voda stoupala, vniká i tam, tak že osoby ty hynou. Marie plakala celý den, jsouc neschopna k jakékoli práci. Večer kolem 8$^1/_2$ hodiny, vrátil se pán domů a přinesl zprávu, že přesně ve 3 hodiny zanikla „Itata" a všichni, kdož byli na palubě, zahynuli. Druhého dne došla další telegrafická zpráva, oznamující, že z velkého počtu dětí nebylo možno zachrániti ani jediného. Mezi utonulými byl zjištěn jakýsi Jofre, přítel Mariin.

B. A.

Nápoj pravdy. „Journal" sděluje z Birminghamu že policie podala pěti černochům, obviněným ze 44 atentátů, spáchaných za poslední tři léta, nápoj za tím účelem, aby pověděli pravdu. Svědectví, vydaná pod vlivem tohoto napoje, byla potom potvrzena černochy ve stavu normálním. Vraždy jimi spáchané provedeny byly vždy sekerou. — Tento zvláštní nápoj byl skutečně vynalezen a v soudnictví se osvědčil.

Nez. Listy.

Hans Tabarelli vypráví v „Neues Wiener Journal" své dojmy ze spiritistických seancí, kterých se zúčastnil za války roku 1917 ve vile 60 leté hraběnky Mangot de Saint Quentin poblíže Smíchova. Tam scházela se četná společnost zvláště z kruhů aristokratických, která s oblibou pěstovala okultní vědy.

Jako medium sloužila jim jistá dáma, jménem Vally, která bývala po léta oblíbeným modelem slavného francouzského sochaře Augusta Rodina. Mezi účastníky byl též synovec hraběte Lva Tolstého, hrabě Ivan Tolstoj, který bydlil se svou přítelkyní, paní G., přímo ve vile hraběnky Mangotové, která duší i tělem lnula k vědám okultním. Tabarelli líčí pak některé pokusy, jako prostoupení hmoty hmotou, přínosy květin a konečně vypráví, kterak medium vyvolalo zjev sochy anděla, která se pohybovala v pokoji, až posléze za výkřiku media socha se skácela k zemi, provázena zvukem jakoby se nějaký předmět roztříštil. Za deset dní na to dověděli se účastníci seance, že skutečně přesně v touž dobu spadla dotyčná socha v bytě majitele ve Vídni s podstavce, při čemž uražena jí byla jedna noha.

Podivuhodná květina. Jak sdělují „Nezávislé listy", roste v Arabii květina, po které se musí každý smát. Má světle žluté květy a semena její připomínají černé fazole. — Domorodci tato semena suší a rozemílají na prach. Podle jednoho anglického týdeníku, tento prášek má prý podivuhodné účinky. I každý střízlivý hned po malé dávce začíná tančit, zpívat, smát se hlasitě a tato veselost trvá prý celou hodinu, dokavad se nedostaví tělesná únava.

Dítě vidělo svoji smrt. Před krátkou dobou zemřelo ve V. osmileté dítě. Zemřelo náhle, po krátké nemoci na mozkový zápal. Několik dní před onemocněním vykládalo své matce následující sen: „Dvéře od naší světnice byly dokořán otevřeny a ve světnici viděla jsem bílou rakev a mnoho květin. Já ležela jsem v rakvi ve své pěkné, bílé šatečky oblečena a květin bylo tolik okolo mne, že jsem nemohla přes ně ani sebe viděti. Po osmi dnech vše se splnilo, co maličká, ještě úplně zdravá, ve snu viděla.

„Die Glocke".

Obrození naše musí býti obrození duše — obrození musí být novým životem celého života člověka, musíme opět a cele hledat pravdy, slyšet pravdu, učit se pradě, milovat pravdu, pravit pravdu, držet pravdu, bránit pravdu až do smrti

Masaryk.

Muž se šestým smyslem. V malém norském městečku Notodden žije občan, jejž příroda obdařila šestým smyslem. Byl totiž několikráte požádán policií, aby přispěl k vypátrání zločince, a vždycky měl úspěch. Kromě toho se o něm vypráví v jeho okolí, že zjistil pod silným sněhovým příkrovem ložisko železné rudy. Tento muž sám nedovede dobře vysvětliti, jak vlastně při podobných úkonech pracuje, a záleží tedy na odbornících, aby tuto záhadu vysvětlili. Zprávu tuto přinesly „Československé noviny", které patrně nevědí, žádají-li na odbornících vysvětlení, že takovýchto případů i jejich vysvětlení jest dnes již spousty a všechny svědčí o tom, že vedle vnějšího života utajen jest v člověku život vnitřní, život, který jest úplně neodvislým od těla fysického a který pohybuje se na pláni neviditelného světa; či jinými slovy, že člověk jest složkou viditelného i neviditelného světa, těla a ducha. Pro mnohé jsou takovéto definice nezáživné a volají po něčem chutnějším. Nedivíme se, my hledáme také, jenže čím hlouběji nám možno do života lidského vniknouti, tím více jeví se nám „duše" jako samostatná, inteligentní příčina našeho konání.

Obydlitelnost planety Marsu. Anglický hvězdář činil význačná pozorování Marsu, po kterých prohlásil, že Mars rozhodně není mrtvým a pokládá ho za obydlený. Též i Flamarion tvrdí, že Mars jest obydlen.

Odhalení pomlouvači. Tak jako u nás proti Dr. J Velenovskému a v Německu proti Dr. Schrenck-Notzingovi, tak zase v Americe útočí nepřátelé všemi prostředky a způsoby proti Siru Oliver Lodgeovi, vynikajícímu učenci anglickému. Jak přináší „The International Psychic Gazette", vymyslily si a rozhlašují nepřátelé spiritismu, stoupenci to jakési církve a bydlící na ostrovech Azorských, že kniha „Raymond", o které se ví, že jest inspirována zesnulým synem Sira Oliver Lodgeho, nebyla prý jím inspirována, jelikož prý syn ten mrtev není a za války prý byl držán v německém zajetí. Když tuto zprávu, či vlastně lež a pomluvu, uslyšel Sir Oliver Lodge, klidně odpověděl a také napsal nahoře uvedenému listu, že ta celá věc jest pouhou lží. Zodpovědnost padá jednak na ty, kteří předstírají, že jí věří, jednak na ty, kteří si tuto lež ďábelsky vymyslili. Inu tma je všude tmou.

Klid v přírodě. V přírodě nacházíme onen klid, který tak hledáme. Příroda jest útočištěm těch, kteří nedbají planých divů života, bouře, která je hubí Ticho žijící v lese, lehounký šepot větviček, kolébaných vánkem v čerstvé vůni, paprsky sluneční, tančící na travině, dalný zpěv ptactva, bublání blízkého potůčku, který tu a tam jest slyšeti jako tepot velkého srdce, to vše je kouzlem pro vědce, který toto vše hledá. Hodiny míjí. Večer rozprostírá purpurový závoj, měsíc zvolna vychází a zahaluje svět stříbrným pláštěm. Skrze větve vidíme zářiti hvězdy. Velkolepá vážnost plní duši a připravuje ji ku rozhovoru s nekonečnem. Podobně líčí i právě zemřelý Wodrov Wilson v knize „Bytost lidská» 1922, strana 42, když praví: ‚Klid večera nastává, hvězdy se rozjařují a noc se blíží tichým krokem; rosa se kupí na trávě, vítr zastavuje svůj dech; den práce je skončen a myšlenka se budí jasněji v té chvíli klidu. Jest to hodina reflexe, úvahy; uvažování jest člověku vlastní. Kterak bychom uchovali naši jakost člověka bez této hodiny večerní, hasící hluk světa a dávající duši dobu klidu a uvažování. V té slastné chvíli duch vzlétne k božským krajům nebeským Snažme se porozuměti lépe svému životu, zjednati v něm klid a v tomto klidu řešiti záležitosti a potřeby jeho. Tomu ovšem nutno se učiti. Býti kliden, neznamená býti negativním nebo passivním člověkem — zdaleka ne — znamená to býti majitelem vnitřního klidu, který sám sebou znamená sílu duše. Člověk klidný i tam, kde jiní plýtvají životní energií a bývají honěni jako bezhlaví, jedná vždy s rozvahou, s klidem. Tomu nutno se ovšem učiti — tedy učme se býti klidnými!

M. K.

Sebrané spisy Camilla Flammariona budou vycházeti v lidovém nakladatelství Miroslava Látha-Praha II., Školská 28.

Moravská hlídka.

Olomoucký „Vesmír" pořádal tři přednášky br Vaňka z Prostějova na thema: „Bůh — člověk — vesmír" a „Dějiny a vývoj spiritismu".

Prostějovský „Vesmír“ pořádal dne 20. ledna t. r. přednášku br. B. Kočího z Prahy na thema „Pravda o spiritismu“.

Dne 3. února měl tu br. J. Štětka z Prahy přednášku „Mysterie života i smrti“.

Dne 13. února přednášel br. Vaněk s doprovodem světelných obrazů na thema: „Pravěk země a vývoj tvorstva“.

Dne 21. února přednášel s doprovodem světelných obrazů taktéž br. Vaněk na thema: „Vývoj lidské vzdělanosti“. Obě přednášky konal br. Vaněk dle přednáškového doprovodu spis. R. Hofmeistra. Všechny přednášky těšily se živé pozornosti.

Br. Šob Fr. v Třebíči, Karlovo nám. 56/13, 62 let starý, úplně bez zaměstnání a v bídě postavený, jemuž 1 a půl roku leží dcera nemocná, prosí touto cestou o nějakou peněžitou pomoc, aby si mohl zakoupiti koníčka, jímž by si něco vydělal vozením stavebního materiálu na stavby.

Bratr Kočí z Prahy přednášel dne 2. února ve Bzenci, 3. února v Uh. Ostrohu, dne 4. února na Vsetíně. Rovněž přednášel i v Brně. Všechny přednášky setkaly se se zdarem a naši bratři v těchto místech děkují br. Kočímu za jeho ochotu a přejí mu mnoho zdaru. Postrádáme zprávy z jižní Moravy.

Vídeňská hlídka.

Hnutí spiritistické šíří se jak ve Vídni, tak i v celém Rakousku rychlým tempem a to ve všech vrstvách lidstva. Poslední dobou zajímá se vídeňská veřejnost silně o pokusy dra E. Holuba s mediem Willy Schneiderem a jeho bratrem Rudolfem. Dr. Holub tvrdí, že Schneider není žádným podvodníkem a že při seancích s ním jest kontrola co nejpřísnější a výsledky velmi podivuhodné. Nyní utvořili universitní profesoři komité, jež hodlá tyto zjevy metapsychické studovati. Mezi členy tohoto komitétu jest i profesor Wagner-Jauregg, jehož jméno má doma i za hranicemi silný zvuk. „Neues Wiener Tagblatt“ zřídil si dokonce „Okultní hlídku“ a vyzval veřejnost k veřejné diskusi.

Pokud se týče našeho spolkového hnutí, daří se nám dobře, jsme samá činnost. Snaha po poznání a očistě života sbližuje nás čím dál, tím víc. V naší spolkové místnosti pořádáme činnost každou neděli, a to každou neděli v měsíci jsou schůze české a dvě neděle německé.

Pozdravujeme všechny bratry a sestry u vás v republice.

Za »Bratrské sdružení českoslov. spiritistů ve Vídni« Výbor.

Slezský věstník.

Členská schůze „Bratrství“ v březnu konati se bude dne 23 o 2. hod. odpol jak zvykle v Radvanicích.

Dne 8. března pořádají bratři na Těšínsku v Třinci veřejnou přednášku se světelnými obrazy v 7. hod. večer.

Další spolková činnost oznámena bude všem zástupcům kruhů vždy v čas.

Listárna redakce.

Kdo píšeš a žádáš odpověď, přilož známku. **Kdo z ct. čtenářů by si přál,** aby mu list byl zasílán bez razítka na obálce, rádi vyhovíme.

Spisy redakci zaslané.

„Dobrá myšlenka“ (Mazdaznan), časopis věnovaný životním pravdám a pěstění osobní dokonalosti v ohledu duševním i tělesném.

Obsah 1. a 2. čísla (dvojčísla: Úvodem. Mazdaznan. Modlitba k Slunci. Cesta k vyššímu vývoji. Rozjímání. Pokyny pro leden a únor. Žije! (Příběh ze života Ježíšova). Redakční. Vydává a rediguje: Krist. Přímý v Klatovech I. 35, Čechy. Celoroč. předplatné Kč 12·. Vychází 1. měsíčně.

Les Forces supérieures. Napsal Henri Durville 23, Rue Saint Merri Paris (IV).

Odpověď na otázky po výsledcích ruské tragedie přináší nové dílo posledního tajemníka L. N. Tolstého, Val F. Bulgakova, obsahující řadu veřejných přednášek za doby ruské revoluce v letech 1917—1922, shrnutých pod názvem **„VE ŠLÉPĚJÍCH TOLSTÉHO“**. Přeložil J. Soukup. Nákladem B. Kočího v Praze I. Masarykovo nábř. 14, r. 1923, stran 96, cena Kč 4·—.

Nejde tu o nějakou sociologickou hypothésu nebo o náboženskou fantasii, nýbrž o skutečně prožití a vyjádření Pravdy. Autor ve svých osmi přednáškách řeší otázky sociální i náboženské, hledá a nachází „živého ducha Tolstého mezi námi, pevnými a vystižnými tahy oceňuje Tolstého a Marxe, charakterisuje duchovní život ruského národa a vystihuje poměr sovětské vlády k náboženskému hnutí.

Krásná slova slavného Španěla Cervantesa, líčící Barcelonu, zní: »Barcelona archiv dvornosti, útulek cizinců útulna chudých, otčina udatných, mstitelkyně uražených, libezná spojenkyně pevných přátelství a jedinečná svou polohou a krásou«. Tato slova dávných dob vyvstávají před zrakem naším při čtení románu **„Dobrodružství na svatební cestě“**, který byl ve Francii vyznamenán národní cenou a pochází z péra známého a váženého autora francouzského, Ernesta Gauberta. Vyšlo v Brně v knihkup. B. Svobody.

I sjezd československých evangelíků ve dnech 27.—30. září 1923 v Praze na Slovanském Ostrově.

Vydala »Kostnická Jednota«, ústřední českosloven. evangelíků v Praze II., Jungmannova tř. 15 Stran 194. Cena 5 Kč.

Paul Flambart: **„Mémoire sur l' Astrologie scientifique“** an 3me Congrés international de Psychologie de 1923. Nakladatel Henri Durville, 23, Rue Saint Merri Paris IV.

K. Weinfurter: »Psyche«, revue věnovaná mystice, okultismu a metapsychice.

Vycházeti bude 6. každého měsíce kromě července a srpna. Předplatné celoročně na 10 čísel Kč 24·—.

Obsah 1. čísla: Slovo úvodní. K. Weinfurter: Rosikrucáni. Jan z Kříže. Páni a otroci. — Onlooker: Zanedbané odvětví okultismu S. S.: Otázka znovuvtělení. Hlídka literární. Listárna. Různé zprávy. Ke každému číslu bude připojena osmistranná příloha, obsahující překlad knihy »Cesta k nesmrtelnosti« od J. B. Kerninga.

Vydává Karel Weinfurter. Edice Psyche, Praha XII, Klicperova 37.

Tiskovému fondu zaslali:

E. K. Louky Kč 4·—, J. L. Nýdek Kč 22·—, J. za kruh Třinec—Koňská Kč 40·—, J. K. Malé Kunčice Kč 40·—, J. D. v Porembě Kč 7·—, J. C. Guty Kč 20·—, J. P. Poremba Kč 36·—, N. N. Petřvald Kč 50·, F. Karvinná Kč 50·—, N. N. M. Ostrava Kč 12·—, J. K. Hrušov Kč 30·, K. A. Radvanice Kč 100·—, F. K. Radvanice Kč 1·50, M. V. Slez. Ostrava Kč 10·—, J. K. Přívoz Kč 20·—, Rodina S. a A. Š. Radvanice Kč 300·—.

Část insertní.

„Spiritistická Revue" starší ročníky zasílají se brožované:

I. **ročník** za . . . . Kč 16·—
II. **ročník** za . . . . Kč 26·—
III. **ročník** za . . . . Kč 34·—
IV. **ročník** za . . . . Kč 28·—

Při odebrání všech čtyř ročníků poskytuje se sleva.

Mimo to lze dostati **drobné spisky:**

Vegetarismus 32 stran . . . . Kč —·60
Kterak ovládneme sebe 20 stran . . . . Kč 1·40
O duševním boji u člověka . . . . Kč —·60
O významu pravé lásky 24 stran . . . . . . Kč —·70
Poznávání neviditelna a jeho působení na život náš 38 stran . . . . . Kč —·60
Všech pět spisků zasílá se za . . . . Kč 3·50

Administrace „Spirit. Revue" v Radvanicích 311 u Ostravy, Slezsko.

Čtěte spiritistickou filosofii:

„KNIHU DUCHŮ"

zjevenou vyššími duchy prostřed. různých medií. Systematicky upravil Allan Kardek (Hip. Léon Denisard Rivail prof. astronomie a fysiky v Paříži). Stran 336. Cena Kč 25·—.

„NOVODOBÝ SPIRITISMUS"

Toto velice cenné 70 obrazci illustrované dílo jest nutné pro každého, kdo chce seznati dějiny a rozvoj spiritismu. Stran 208 men. form. Cena Kč 10·—.

„ROSA DUŠÍM"

kniha tato psaná jest medijně čistými bytostmi. Přináší klid a posilu znaveným duším v dnešní době rozháranosti. Obsahuje 516 stran vel. osmerky s 617 projevy. Cena Kč 30·—.

Uvedené knihy proti hotovému placení zasílá: **Edice Spirit, Nová Paka 495, Čechy.**

Přijmu děvče

do učení šití dámských šatů. K nastoupení ihned na tři léta na celé zaopatření.

A. Zemánková, Bzenec-Písek,
kolonie u nádraží. Morava.

Prodá se knihkupectví a papírnictví

s poschoďovým domem a bohatými zásobami. Pevná cena Kč 160.000. V r. 1923 obrat 190.000 Kč. Odstoupí se nejraději bratru z řad přesvědčených spiritů, jemuž knihkupectví by bylo slibnou příležitostí probuzenských snah.

Dotazy neb návštěvy přijímá: **Joža Jícha-Libušínský,**
Brno-Husovice, Královopolská 26.

Přijmu spolehlivého staršího koláře

za mistra na stálou práci. Podmínky: Naprostá poctivost, dokonalá samostatná znalost obrábění dřeva na strojích, alespoň částečná znalost ohýbání dřeva vítána. Znalost organisace závodu. Hlaste se pouze poctiví, zdraví a dovední pracovníci. Osobní návštěvy na vyzvání.

Přihlášky do administrace t. l. pod značkou „Klidná povaha 112".

Dám dobrou odměnu

tomu kdo mi poradí o vhodném místě pro pekaře. Josef Štefán Droždín, pošta Svatý Kopeček, Morava.

Seznam doporučenihodných knih:

Arje S. Ph. dr.: **Kabbala** . . . . . . Kč. 20·—
Atom: **Kniha života** . . . . „ 14·—
Arnold Hans: **Ideál veškerenstva** . . „ 1·—
Bergka J. prof. a Gerling: **Umění správně mysliti** 25·—
Bulver Lyton: **Magův dům** . . . . . „ 2·—
„ **Zanoni 2 díly** . . . . „ 17·60
„ **Poslední dny Pompejí** . „ 33·40
„ **Podivná historie I. díl** . „ 18·—
„ „ „ **II. díl** . „ 34·50
Blackie: **Sebevychování** . . . . . . „ 8·80
Bělohradský J. St.: **Dějiny papežů** . „ 5·40
„ **Duch Pravdy 1923** . „ 7·—
Barthová L.: **První čes. veget. kuchařka** „ 16·—
Correlli: **Román dvou světů** . . . . „ 29·70
Černý: **J. A. Komenský** . . . . . . „ 13·20
Conan Doyle: **Tajemství zámku Gloomberu** 15·—
Coué Emile: **K vítězství nad sebou pomocí vědomé autosugesce** „ 9·80
Denis Leon: **Proč žijeme** . . . . . . „ 3·—
„ **Po smrti** . . . . „ 24·30
„ **Neviditelný svět a válka** . „ 23·—
Delanne: **Perisprit** . . . . „ 5·—
Dědina Jan: **Z lásky** . . . . „ 10·50
Dědina J. **Duch Pravdy I. díl** . . . . „ 6·60
„ „ „ **II. díl** . . . . „ 6·60
Dlouhý prof.: **Léčivé rostliny** . . . . „ 33·—
Durville H.: **Praktický Magnetism** . . „ 13·80
Durville H.: **Kterak ovládneme sebe** . „ 1·40
Duz M. dr.: **Astrální medicina** . . . „ 16·—
Eliáš dr.: **Mrtví se mstí** . . . . . „ 7·—
Felix: **Jak mohu působiti do dálky** . „ 2·07
Flammarion: **Na nebi a na zemi** . . „ 16·60
„ **Před smrtí** . . . . . . „ 39·—
„ **Při smrti** . . . . . . „ 36·—
„ **Po smrti** . . . . „ 33·—
„ **Konec světa** . . . . . . „ 27·50
Griese Ot.: **Kosmoskop přístroj s návodem** . . . . „ 59·—
Gerling R.: **Umění koncentrační** . . „ 26·—
Geley dr.: **Příspěvek ku studiu dělených projevů medijních** . „ 4·50
Grookes prof.: **Spiritualism a věda** . . „ 5·20
Hauner E.: **Slovníček spiritualistický** . „ 9·80
Hofmeister R. R.: **Extase, úžasy a vidění** „ 15·—
Hynek dr.: **Záhada života i smrti** . . „ 3·—
Heise: **Stáří světa podle okult. nauk** . „ 3·50
Hyne: **Potopa Atlantidy** . . . . . . „ 11·—
Jerza: **Hodiny šťastného člověka** . . „ 6·—
„ **Tatvické hodiny** . . . . . . „ 4·—
Janeček Jar.: **Před branou vyšších světů** „ 32·—
Jezdinský prof.: **Jasnovidnost** . . . . „ 5·—
„ **Za pravdou** . . . . „ 18·15
„ **Moje jasnovidecké pokusy** 5·—
Jamblich: **O mysteriích egyptských** . „ 25·—
Komenský J. A.: **Hlubina bezpečnosti** . „ 12·16
„ **Labyrint světa a ráj srdce** . . . „ 6·60
Kunčický J.: **Vegetarismus** . . . . . „ ·60
„ **O duševním boji u člověka** „ ·60
„ **Poznávání neviditelna a jeho působení na život náš** „ —·60
K. J.: **O významu pravé lásky** . . . „ —·70
Kardek Allan: **Kniha duchů** . . . . „ 25·—
Limberská: **Příslovečník** . . . . . . „ 5·—
Marden: **Divotvorná moc správného myšlení** . . . . „ 15·40
„ **Vůle k činu** . . . . . . „ 16·—
„ **Cesta lásky** . . . . . . „ 19·50
„ **Vůle a úspěch** . . . . . „ 9·—
„ **Cokoli konáš, konej dokonale** „ 3·30
Marden: **Klid, síla, blahobyt** . . . . „ 9·—
Meixner prof.: **Praktická telepatie** . „ 14·80
Moudrá Pavla: **Čtyři veliká náboženství** „ 9·—
Marryatová: **Není smrti** . . . . (rozebráno)
Mavéric: **Hermetické léčení rostlinné** . „ 27·—
Mikuška ing.: **Vývoj a nynější stav psych. badání v Anglii** . „ 2·20
„ **Fysikální mediumita** . . „ 18·—
Mikuška Vikt. prof.: **Věda metapsychická a její nynější stav** . . „ 18·40
Metličanský: **Spiritické povídky** . . . „ 2·—
Mulford: **Zlořád umírání** . . . . . „ 10·—
„ **Dar Ducha, vyšlo 8 dílů:**
díl **I. Magické síly člověka a jich použití** . . . . . „ 14·90
„ **II. Kouzelná moc čili zákon změny. II. vydání** . . . . „ 12·—
„ **III. Síla a jak jí nabýváme II. vyd.** 14·10
„ **IV. Hleďme vpřed** . . . . . „ 14·70
„ **V. Jak udržíme svoji sílu** . . „ 15·—
„ **VI. Vzdělání sebe čili umění učiti se** 14·10
„ **VII. Léčení nestřídmosti pomocí zákona žádosti** . . . . . „ 15·—
„ **VIII. Myšlenkové proudy** . . . „ 15·—
Du Prell: **Záhada člověka** . . . . . „ 4·60
Pukl Jul: **Odpadlík** . . . . „ 3·—
„ **Pravda osvobodí vás** . . . „ 2·50
„ **Pravda vítězí** . . . . . . „ 7·—
Popee Zelinka: **Učebnice grafologie** . „ 30·—
Piobb: **Formulář vysoké magie** . . . „ 23·—
Plicka R.: **Lidoznalectví (Kranioskopie)** „ 27·—
Přímý Krist.: **Životní moudrost (4. vyd.)** „ 44·—
„ **V čem spočívá milování?** „ 13·20
Procházková: **Marťané** . . . . „ 12·
„ **Komtesa Ester** . . . . . . „ 14·—
„ **Roza II. díl Ester** . . . . . „ 18·—
„ **Uran III. díl Ester I. část** . . „ 13·—
„ **Uran IV. díl Ester II. část** . . „ 13·—
„ **Uran V.+VI. díl** . . . . . . „ 21·—
Ramacharaka Jogi: **Indických Jogiů věda o dechu** . . „ 10·50
Reichenbach K. dr.: **Ódicko magn. listy** „ 8·—
Salt S. Henry: **Práva nižších** . . . . „ 1·—
Seiling: **Mé výzkumy v oblasti spiritismu** . . . . „ 3·—
Sezemský: **Plnost života** . . . . . „ 6·—
„ **O lidském magnetismu** . . „ 6·—
„ **Záhady hypnotismu a sugesce vysvětleny** . . . . „ 6·—
„ **Rukoznalství** . . . . . „ 25·—
„ **Rosa duším** . . . . . . „ 30·—
Sezemský K. **Novodobý spiritismus** . „ 10·—
Sezemská M. **Vegetariánská kuchařka** „ 3·50
Spiritistická Revue roč. I. Kč 16·—, II. 26·, III. 34·
„ „ roč. IV. Kč 28·—
Stocker: **Drakula I. a II. díl** . . . . „ 29·
Šídlo F. A.: **Karel Havlíček Borovský** . Kč 3·—
„ **Slova geniů** . . . . . . „ —·—
Šofferle: **K lepšímu životu** . . . . . „ 2·20
Šubertová Tereza: **Mrtví se vrací** . . „ 1·—
„ **Vzpomínky ošetřovatelky** 3·—
Tolstoj: **Zákon lásky a násilí** . . . „ 6·60
Thebes: **Záhada snění** . . . . . (rozebráno)
Trine: **V souzvuku nekonečném** . . . „ 10·—
Vratislav Fr. dr.: **M. J. Hus 50 obr.** . . „ 5·50
Velenovský dr. prof.: **Přírodní filosofie I. díl** 55·—
„ „ „ **II.** „ 45·—
Weinfurter K.: **Divy a kouzla indických fakirů** . . . . „ 28·—

V seznamu doporučené spisy ochotně obstará za obnos předem zasl. neb dobírkou.

Administrace SPIRITISTICKÉ REVUE, Radvanice 31/, u Ostravy, Slezsko.